"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପଢିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସାଥୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ଯିବେ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେଉଁ କଥା ପ୍ରତି ବହୁତ-ବହୁତ ଆଦର ଥିବ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନଙ୍କୁ ପାଠପଢା ପ୍ରତି ବହୁତ ଆଦର ଥିବ । ଯେଉଁଠାରେ ବି ରୁହନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ପାଠ ନିଶ୍ଚିତ ପଢିବେ । ତା ସହିତ ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରି ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବାର ଅଭ୍ୟାସ ନିଶ୍ଚିତ କରିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ସନ୍ଦେଶ ଦେବେ ଯେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ଶାନ୍ତିଧାମ-ସୁଖଧାମକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହି ଶ୍ରୀମତରେ ପୂରା ପୂରା ଚାଲୁଥିବା ପିଲାମାନେ ହିଁ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ, ସମସ୍ତ ରୁହାନୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ବି ସାରା ସୃଷ୍ଟିରେ ଜୀବ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ କାହିଁକି ନା ଏବେ ଅନ୍ଧକାରର ରାତ୍ରି ପୁରା ହେଉଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପୂରା ହୋଇ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ସେହି ଦୁନିଆ ହିଁ ରହିବ କିନ୍ତୁ ଏହା ପୁରୁଣାରୁ ନୂଆ ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବାସ୍ତବିକ ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମ ହିଁ ଥିଲା । ଏବେ ସେହି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ, ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ଏବେ ୮୪ ଜନ୍ମ ପୂରା କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ପାର୍ଟଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଚାହୁଁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ରାମରାଜ୍ୟ, ନୂଆ ଦୁନିଆ, ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ଦରକାର । ଯେପରି ପିଲାମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା - ଆମକୁ ଅମୁକ ନୂଆ ଜିନିଷ ଦରକାର । ଏକଥା ବି କହୁଛନ୍ତି ବାବା, ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଆମକୁ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ଦରକାର । ଦୀପାବଳୀରେ ଲୋକମାନେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀରେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ବିଶେଷ ରୂପେ ଦୀପାବଳୀରେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ କିଣାକିଣି ଆଦି ବହୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀରେ ଦୀପ ଜାଳିଥାନ୍ତି । ତୁମର ଏବେ ଜ୍ୟୋତି ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଛି, ତୁମକୁ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜ୍ୟୋତି ଜାଗ୍ରତ କରିବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କର ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଦୀପାବଳୀ, ତୁମର ହେଲା ଜ୍ଞାନର ଦୀପାବଳୀ । ତୁମକୁ କୌଣସି ବସ୍ତ୍ର ଆଦି ବଦଳାଇବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ତୁମର ଯେବେ ଜ୍ୟୋତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ପୁଣି ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ମିଳିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରକୁ ନେଇଯିବି । କେହି ଚାହାଁନ୍ତୁ ବା ନ ଚାହାଁନ୍ତୁ । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ୍‌ମାନେ ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ମୁକ୍ତିଦାତା ଆସ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ ଡାକୁଛନ୍ତି । ମୁଁ କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ବହୁତ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ଅନେକ ଢେର ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ହେଲେ ଜୀବ ଆତ୍ମା । ଶରୀରକୁ ଜୀବ କୁହାଯାଏ । ଏପରି ନୁହେଁ କି ଜୀବ କହୁଛି ଯେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଆତ୍ମା ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଛି । ନା, ଆତ୍ମା କହିଥାଏ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ବି କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ଏପରି ବି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ୮୪ ଜନ୍ମ ମିଳିଥାଏ । ସମସ୍ତଙ୍କର ନିଜ-ନିଜର ହିସାବ ରହିଛି । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଆସିଥାନ୍ତି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଅଧିକ ଜନ୍ମ ନେବେ । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ୮୪ ଜନ୍ମ । କମରୁ କମ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ବି ହୋଇଥାଏ । ଏକଥା ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ତ ପାଠ ପଢାଇବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାଥିରେ ନିଶ୍ଚିତ ନେଇଯିବେ । ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁଯାୟୀ ମୁଁ ବନ୍ଧା ହୋଇଛି ଘରକୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଦୁନିଆ ଏକଥା ଜାଣିନାହିଁ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ବାବା ଆସି ନିଶ୍ଚିତ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କରିବେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ତିଳେମାତ୍ର ବି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ହଁ, ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ଜଣାଅଛି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ନୀତି-ପ୍ରଥା ଏବଂ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗର ନୀତି-ପ୍ରଥା ବିଲ୍‌କୁଲ୍ ଅଲଗା ଅଟେ । ଏହା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରୁ କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତି ହିଁ ରହିବ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ଜ୍ଞାନ ଦିନ, ଭକ୍ତି ରାତି ।

ଅନ୍ଧକାର ରାତ୍ରିରେ ମନୁଷ୍ୟ ଧକ୍କା ଖାଇଥାନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମାଟି ଗୋଡିରେ ବି ଯାଇ ମୋତେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । କେହି ହନୁମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି, କେହି ଗଣେଷଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ୍କାର କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ତ ସବୁ ଭଗବାନ ନୁହଁନ୍ତି । ମୋର ନିଜର ଶରୀର ତ ନାହିଁ । ମାୟା ରାବଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୋକା କରିଦେଇଛି । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବି ଜଣାନାହିଁ ଯେ ରାମରାଜ୍ୟ କାହାକୁ କୁହାଯାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଧ୍ୟାନରେ ଆସୁଛି ଯେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଦୁନିଆରେ ଥିଲା । କେବଳ କହିଦେଉଛନ୍ତି - ରାମରାଜ୍ୟ ଦରକାର । ରାମ କୌଣସି ରଘୁପତି ରାଘବ ନୁହଁନ୍ତି । ରାମଙ୍କ ପାଇଁ ଶାସ୍ତ୍ର ଗୁଡିକରେ ବହୁତ ଓଲଟା କଥା ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୃତ୍ୟୁକୁ କେତେ ଡରୁଛନ୍ତି । ଜୀବନକୁ ବଞ୍ଚାଇବା ପାଇଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ଅନେକ ମରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ'ଣ କହିବେ! ବାବାଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଡାକିଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ନେଇ ଚାଲ । ମୁଁ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ତୁମର ଶରୀରକୁ ତ ନେଇଯିବି ନାହିଁ । ସେଠାକୁ ତ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିବେ । ଏହା ତ ପୁରୁଣା ଛି-ଛି ବିକାରୀ ଶରୀର । ଏହି ସଂସାରରେ ନିଆଁ ଲାଗିବାର ଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ନିଆଁର ଗୋଳା ବାରୁଦ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି - ବମ୍ ତିଆରି କର ନାହିଁ । ଏତିକି ବି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ ଯେ ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଧିକ ବମ୍ ଥିବ, ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ବମ୍ ତିଆରି ନ କରିବେ, ତେବେ ନିଜକୁ କିପରି ବଞ୍ଚାଇ ପାରିବେ । ଯଦି ସେମାନେ ସବୁ ବମ୍ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇ ଦେବେ ତେବେ ସିଏ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିବା ବନ୍ଦ କରିଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସମୁଦ୍ରରୁ ମଧ୍ୟ ବାଦଲ ପାଣି ନେଇଥାଏ, ଯଦି ସେହି ପାଣିର ବର୍ଷା ହେବ ତେବେ ସବୁ ପ୍ରକାରର କ୍ଷତି ହୋଇଯିବ । କ୍ଷେତ ଆଦି ସବୁ ଜଳିଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ଡ୍ରାମାରେ ଏହି ଉପାୟ ରଚନା କରାଯାଇଛି । ଆଗରୁ ଏହି ବମ୍ ଆଦି ନ ଥିଲା, ଏବେ ବାହାରିଛି ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି ଆତଙ୍କ ବ୍ୟାପୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ - ଏ ସବୁ ଡ୍ରାମା ଅଟେ । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି ଅନେକଙ୍କୁ ବିନାଶର ନିଶ୍ଚୟ ହେଉ ନାହିଁ । ଯଦି ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଥାନ୍ତା ତେବେ ଯୋଗରେ ବହୁତ ଭଲ ଭାବରେ ରହିଥା'ନ୍ତେ । ତେବେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ବାଦଶାହୀ ନେବାକୁ ହେବ । ତୁମର ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ଅଟେ, ଏଠାରେ ଶିଖାଇଲା ବାଲା ବି ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍□ାରା ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମାର ଅନୁଭବ କରିଛ ଯେ ମୋ ଆତ୍ମାରେ ୮୪ ଜନ୍ମର ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏହା ହେଉଛି ଅତି ଗୁହ୍ୟ କଥା । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ବାହାରି ଥିଲା ଯେ ଆତ୍ମା କ'ଣ ଯାହାକି ଶରୀରରେ ରହିଥାଏ? ଯଦି ଏକଥା କେହି କହିପାରିବେ ତାଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମିଳିପାରିବ । ଆତ୍ମା କ'ଣ, କେଉଁଠାରୁ ଆସୁଛି? କିପରି ଅଭିନୟ କରୁଛି? ଏକଥା କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ପାଣି ଫୋଟକା ସଦୃଶ ଅଟେ, କେହି ପୁଣି କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମ ତତ୍□ ବଡ ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ, ସେଥିରେ ଆତ୍ମାମାନେ ଲୀନ ହୋଇଯିବେ । ଅନେକ ପ୍ରକାରର କଥା କହିଥାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆତ୍ମା ବିନ୍ଦୁ ସମାନ ଅଟେ । ଆତ୍ମାରେ ଅଭିନୟ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହି ଡ୍ରାମା ଅନାଦି ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଟେ, ତା'ର କେବେ ବିନାଶ ହେଉନାହିଁ । ଆତ୍ମା ବି ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ତାକୁ ସେହି ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଏଥିରେ ଫରକ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ସବୁ କଥା ସେହିମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ, ଯାହାଙ୍କର କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥିଲା ।

ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏତେ ଢେର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କିପରି ପାଠ ପଢାଇବି । ହଁ, ପିଲାମାନେ ଏତିକି ବୁଝିବେ ଯେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ ମିଳିବ । ବାବା ଏହି ମନ୍ତ୍ର ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଅବଗୁଣକୁ ଛାଡିବାକୁ ହେବ । ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡ । ତଥାପି ବି ଛାଡୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବିଚରା ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ମିଳିବ? ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସ୍ନେହର ସହିତ ଚାଲୁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମକୁ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ସ୍ନେହର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଅଟ, ତେବେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କେହି କେତେ ବି କ୍ରୋଧ କରନ୍ତୁ, ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦା ଆଦି ସବୁ କିଛି ସହନ କରିବାକୁ ହେବ । କେହି ଦେବାଳିଆ ହୋଇଗଲେ ଭାବିଥାନ୍ତି - ବାବା ଏବେ ସହାୟତା କରିବେ । ଆରେ ଏହା ତ ତୁମର କର୍ମଭୋଗ ଅଟେ, ଏହା ତ ତୁମକୁ ସହନ କରିବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ଏଥିରେ କ'ଣ କରିବେ । ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ଘୋର ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ମାନ ରହିବା ଦରକାର । ଶଙ୍କରାଚାର୍ୟ୍ୟ ଆଦି ସବୁ ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପବିତ୍ର ଭକ୍ତ କୁହାଯିବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ତ ଅଛି ନା । ଯେଉଁମାନେ ପବିତ୍ର ରହିଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ବଡ-ବଡ ଆଖଡା (ମଠ) ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି ହୋଇଛି ।

ତାଙ୍କର କେତେ ମାନ ରହିଛି । ଧାର୍ମିକ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡିକର ମଧ୍ୟ ବହୁତ ମାନ ରହିଛି । ସେଗୁଡିକୁ ବଡ ବଡ ପରିକ୍ରମା କରାଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିର ମାନ ବହୁତ ରହିଛି । ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଯେବେ ଦେବତା ହେଉଛ ତେବେ ତୁମର କେତେ ମହିମା ହୋଇଥାଏ । ଏପରି କେହି ନ ଥିବେ ଯାହାର ମାତାପିତା କୌଣସି ନା କୌଣସି ମନ୍ଦିର ଆଦିକୁ ଯାଇ ନ ଥିବେ । କିଛି ନା କିଛି ଭକ୍ତିର ଚିହ୍ନ ଘରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାଏ । ହେ ଭଗବାନ କହିବା, ଏହା ବି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କର ହୋଇଛ । ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା, ସେଥିପାଇଁ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ବହୁତ ଭଲ । ଯଦିଓ କେହି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଦାଦାଙ୍କୁ କାହିଁକି ରଖିଛ? ଆରେ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ତ ନିଶ୍ଚିତ ଏହିଠାରେ ରହିବା ଦରକାର ନା । ଇଏ ତ କଳ୍ପବୃକ୍ଷର ତଳେ ତପସ୍ୟାରେ ବସିଛନ୍ତି । ଗୁରୁ, ଗୋସାଇଁମାନେ ବଦଳିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ଯିଏ ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ସିଏ ସର୍ବଦା ରହିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ମିଠା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମର ଚଳଣି ବହୁତ ରାଜକୀୟ ହେବା ଦରକାର । ତୁମକୁ କମ୍ କଥା କହିବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇବା ମଧ୍ୟ ଫାଲତୁ ଅଟେ । ତୁମେ ବହୁତ କମ୍ କଥା କୁହ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁତ କଥା କହିଛ, ଚିତ୍କାର କରିଛ । କେତେ ଧକ୍କା ଖାଇଛ । ଏବେ ତୁମକୁ ବହୁତ ସରଳ ସାଧାରଣ ଭାବେ ବୁଝାଯାଉଛି - କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କର ତେବେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହୋଇପାରିବ । ଆଗକୁ ଗଲେ ଜଣାପଡିବ, କ୍ରମାନୁସାରେ କିଏ-କିଏ କ'ଣ ହେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାଙ୍କର ହିସାବ ବାହାର କରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରଜା ତ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ କୋଟି-କୋଟି ହୋଇଯିବେ । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ ସେହିମାନେ ସୂର୍ୟ୍ୟବଂଶୀ ଚନ୍ଦ୍ରବଂଶୀ ହେବେ । ଆଗକୁ ଗଲେ ବାବାଙ୍କୁ ବହୁତ ମନେ ପକାଇ ଚାଲିବେ । ବହୁତ ୟାଦ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ଯେବେ ମୃତ୍ୟୁ ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିବ ତେବେ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିବ । ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ହିସାବ-କିତାବ ଚୁକ୍ତ କରି ଚାଲିଯିବେ, ଏହାକୁ ବିନାଶର ସମୟ କୁହାଯାଉଛି । ଏତେ ସବୁ ଶରୀର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ୟ୍ୟୟ ହେବ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଅକାଳ ପଡିବା ଯୋଗୁଁ ମନୁଷ୍ୟ ଭୋକରେ ମରିଥାନ୍ତି ।

ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ମୋର ପିଲାମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ମୁଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଘରକୁ ନେଇଯିବି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଏମାନେ ସବୁ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଲଢିବେ, ଲହୁଣୀ ତୁମକୁ ମିଳିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସାରା ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ତୁମେ ହେବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ମୁଖରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାର ସାକ୍ଷାତକାର କରୁଥିଲେ ନା । ମୁଖରେ ଏହି ବିଶ୍□ର ଗୋଲା ଆସିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ରାଜକୁମାର-କୁମାରୀ ହେଉଛ । ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଯେପରି ତୁମର ହାତ ମୁଠାରେ ରହିଛି । ମୁଖରେ ବି, ହାତ ମୁଠାରେ ବି ସୃଷ୍ଟି ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ସ୍□ର୍ଗର ଗୋଲକ ତୁମ ମୁଖରେ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ଆମେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ହେଉଛୁ । ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ସ୍□ାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ରାଜା ହେଉଛ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଠପଢା ପ୍ରତି ଏତେ ଖାତିରି ନାହିଁ । ଯଦିଓ କେଉଁଆଡେ ବଦଳି ହୋଇ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେଉଁଠି ବି ରୁହ କିନ୍ତୁ ପାଠ ନିଶ୍ଚିତ ପଢ । ପବିତ୍ର ରୁହ, ଖାଦ୍ୟ-ପାନୀୟ ଶୁଦ୍ଧ ରଖ । ସମସ୍ତଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦୁନିଆ ଦୁଃଖଦାୟୀ ଅଟେ । ମୁଖ୍ୟ ହେଉଛି କାମ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା, ଏହି ବିକାରକୁ ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି କିଛି କହିବ ତ ବିଶ୍□ାସଘାତକ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅବଳାମାନଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ବିଘ୍ନ ଆସୁଛି । ଏହି ଆର୍ୟ୍ୟ ସମାଜୀମାନେ ତ ଏବେ ଆସିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଶେଷ ବେଳର ଶାଖା ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି । ମହାବୀର, ହନୁମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାମ ରହିଛି, ସେମାନେ ବୀରତ୍□ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଜୈନମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାବୀର ନାମ ରଖିଦେଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ତ ତୁମେମାନେ ବୁଝୁଛ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମହାବୀର ଅଟ, ଯେଉଁମାନେ କି ରାବଣ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏସବୁ ଯୋଗବଳର କଥା । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛ, ଏହାଦ୍□ାରା ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ପୁଣି ତୁମେ ଶାନ୍ତି-ସୁଖର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଏହି ସନ୍ଦେଶ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହି ସ୍ଥାପନା କାର୍ୟ୍ୟ ବଡ ବିଚିତ୍ର ଅଟେ, ଏହାକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବି କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ କୌଣସି ବିକାର ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମାକୁ ବାବା ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ବିକାରୀ ହୋଇଥାଏ, ସବୁ କିଛି ଆତ୍ମା ହିଁ କରିଥାଏ । ତେଣୁ ଏବେ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ସତଗୁରୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରହି ନିନ୍ଦା କରାଇଲ

ତେବେ କୌଣସି ଠାବ ବା ସ୍ଥାନ ମିଳିବ ନାହିଁ । କୌଣସି ବି ପାପ କରିବା ଏହା ନିନ୍ଦା ହେଲା ନା । ଯଦି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ମତରେ ଚାଲିବ ନାହିଁ ତେବେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯିବ । ଯଦି ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା ନେଇ ଚାଲିବ ତେବେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହୋଇଯିବ । ତାହା ହଦର କଥା, ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର କଥା । ଭଗବାନ କିଏ, ଦୁନିଆରେ ଏହି କଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ମାୟାର ମଧ୍ୟ ସତ୍ତ୍□ ରଜୋ ତମୋ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । ଏବେ ମାୟା ବି ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ଦେଖ କ'ଣ-କ'ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ବି ନାହିଁ ଯେ ଆମେ କେଉଁଥିରେ ନିଆଁ ଲଗାଉଛୁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଯାହା କିଛି ହୋଇଥାଏ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ହୋଇଥାଏ । ଯାଦବଙ୍କ ପ୍ଲାନ୍, କୌରବଙ୍କର ପ୍ଲାନ ଏବଂ ପାଣ୍ଡବଙ୍କର ପ୍ଲାନ, କଣ କଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ପାଣ୍ଡବମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ଲାନ୍ ବତାଇଲାବାଲା ହେଉଛନ୍ତି ବାବା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେବାର ଅଛି । ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ ସନ୍ତାନମାନେ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଉଛ । ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବି । ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁ ପରମାତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମା ଅଟନ୍ତି । ପୁଣି ଏପରି କଥା କେମିତି କହିପାରିବେ । ଏହି ସବୁ କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଆଉ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବିନାଶର ନିଧାର୍ୟ୍ୟକୁ ଜାଣି ପୁରା ପୁରା ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗର ବଳ ଦ୍□ାରା ବିଶ୍□ର ରାଜତ୍□ ନେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଜାଗ୍ରତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ୟୋତି ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରି ବା ଜଳାଇ ପ୍ରକୃତ ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସ୍ତୁତି-ନିନ୍ଦା ସବୁ କିଛି ସହନ କରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ପ୍ରେମର ସାଗର ହେବାକୁ ପଡିବ । ଚାଲିଚଳଣକୁ ବହୁତ ରାଜକୀୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଜିତ କରିବାକୁ ହେବ । କଥାବାର୍ତ୍ତା ବହୁତ କମ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ**:-** ଯଥା ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣକୁ ବା ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଭବ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ହେଲା ଅନୁଭବ । ଯଦି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ଶକ୍ତିର ବା ଗୁଣର ଅନୁଭୂତି ହେଉନାହିଁ ତେବେ କେବେ ନା କେବେ ବିଘ୍ନର ବଶୀଭୂତ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଏବେ ଅନୁଭୂତି କରିବାର ପାଠପଢା ଆରମ୍ଭ କର । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁଣ ବା ଶକ୍ତିରୂପକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କର ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ । ଯେଉଁ ସମୟରେ ଯେଉଁ ଗୁଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ସେହି ସମୟରେ ତା'ର ସ୍□ରୂପ ହୋଇଯାଅ । କେବଳ ଜ୍ଞାନ ହିସାବରେ ତାକୁ ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ଲକର ଭିତରେ ସାଇତି ରଖ ନାହିଁ, କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଅ ତେବେ ଯାଇ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ବାଃ ରେ ମୁଁ ଗୀତ ସର୍ବଦା ଗାଇ ଚାଲିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** କୋମଳତାର ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପର ରଚନା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ପରୋପକାରର ଭାବନାରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅପକାରୀର ମଧ୍ୟ ଉପକାର କର ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ମାତ୍ରର ଅବିଦ୍ୟା ଅଟନ୍ତି, ଅଖଣ୍ଡ ଦାନୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିମାନେ ହିଁ ପରୋପକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେପରି ବାବା ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ନିଜେ ନମ୍ର ହୋଇ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରଥମେ ପିଲାମାନେ - କାମ ନିଜର କିନ୍ତୁ ନାମ ପିଲାମାନଙ୍କର । କାମ କରିବା

ପରେ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରାଇବାର ଇଚ୍ଛାକୁ ମଧ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ନାମରେ ମଧ୍ୟ ପରୋପକାରୀ ହୋଇଥିଲେ । ସେହିଭଳି ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ।